

Mediální studia potřebují vlastní teoretickou základnu a metodologii k analýze kultury, společnosti, politického systému a médií samotných. Je nezbytné dotazovat se tisku, televizního a rozhlasového vysílání, internetu a všech médií, zda v sobě obsahují také koncepci alternativního názorového proudu. Zda dávají prostor pro to, aby zazněly myšlenky, které nejsou poplatné dominantnímu společenskému paradigmatu.

Mediální věda by měla učit, jak kriticky rozebrat obsah médií a měla by napomáhat již na základních a středních školách k tomu, aby se ze studentů staly zdravě kriticky uvažující bytosti. Zatímco mediální studia například v rámci Centra pro současná kulturní studia v Birminghamu zahrnovala důraz na kritické „čtení“ mediálních obsahů, značná část kulturních studií posledního období se zaměřila na média jako na zábavu a spotřebu a zkoumá specifické odezvy publika. Jisté je to, že nové komunikační technologie umožňují spoluvytvářet nové sociální a organizační konfigurace. Komplexní kulturní studia zkoumají zprávy, mediální zábavu, spotřebu a zahrnují také textové analýzy a výzkumy reakcí publika. Jsou různé vztahy mezi médii a systémem společenských hodnot, které organizují moc v současné společnosti. Masová komunikace nemůže být studována odděleně od ostatních institucí a jiných dimenzí společenského života – každá formuje a definuje tu druhou. Mediální komunikaci můžeme porozumět pouze ve vztahu k jejímu kontextu – institucionálnímu, kulturnímu, ekonomickému, sociálnímu a historickému.